

fremsat Ønske om, at de 800 Kr. maa betragtes som den normale højeste Ydelse, medens Kirkeministeriet indtil 1942 kun er gaaet over 600 Kr., naar den faktiske Udgift til Leje af Konfirmandstue bragte Præstens Udgift op over dette Beløb.

Kommissionen maa fremhæve, at det efter de nu foreslaaede Forhøjelser af de egentlige Lønninger maa iagttages, at Ydelserne efter denne Paragraf kun kommer til at udgøre en passende Godtgørelse for Præsternes virkelige Udgift. Den siden 1. April ydede ekstraordinære Forhøjelse af Satserne fra 1941 bør inddrages, og der bør finde en Omregulering Sted af Satserne fra 1941. Man vil ikke have noget at erindre imod, at Ydelsen bliver over 600 Kr., hvor der skønnes virkelig at være Grundlag herfor, men man maa navnlig fremhæve, at Godtgørelse for Konfirmandstue kun kan ydes, hvor Præsten leverer Konfirmandstue fra egen Lejlighed eller maa leje Konfirmandstue.

Man skal dog endnu til § 17 og § 18 bemærke, at det samlede Beløb af de deri omtalte Godtgørelser kun ganske undtagelsesvis bør være lavere end det Godtgørelsesbeløb, der tillægges Præsterne i København og paa Frederiksberg.

Der er i Kommissionen fremsat Ønske om, at der i Bestemmelsen maatte anvendes Udtryk, der kunde vise, at der tages et vist Hensyn til den Udgift, det nødvendigvis medfører, at Præsten i sin Bolig maa have Kontor og modtage de mange, som ønsker at tale med Præsten. Man har i denne Henseende kunnet være tilfreds med, at der i Stk. 1 anvendtes følgende Udtryk: »Der ydes Præsterne en Kontorgodtgørelse, bl. a. for Anskaffelse af Embedsbøger« og det er udtalt, at dette ikke vilde medføre Krav om Forhøjelse af Godtgørelserne. Fra anden Side inden for Kommissionen har der været Betænkelighed herved, idet man gaar ud fra som givet, at det før eller senere vil blive benyttet som Grundlag for nye Krav, og man har herfra henvist til, at der ved den nye Lønningsordning fuldt ud er taget Hensyn til Præsternes særlige Stilling, hvortil det naturligt hører at modtage Medlemmer af Menigheden til Samtaler i Hjemmet.

De særlige Regler i den hidtidige § 35, Stk. 3, om Godtgørelser til Købstadspræsterne er udgaaet.

Til § 19 (nu § 23, Stk. 3.).

Efter hvad der er oplyst for Kommissionen, er Reglen blevet anvendt saaledes, at Huslejetilskudet ikke har kunnet overstige Forskellen mellem, hvad Præsten maa betale i Husleje for en passende Bolig, og hvad han skulde have erlagt som Boligfradrag samt Nedsættelse i Stedtillæg. Man finder det rimeligt at fastslaa dette Princip i selve Loven.

Til ny § 20.

Der har hidtil ikke været ydet nogen Hjælp til Anskaffelse af Præstekjole m. v. for Folkekirkens Præster. Kommissionen har imidlertid fundet det rimeligt, at der ydes Tilskud hertil, efter at der ved Forslag til Ændring i § 39 i Lov om Statens Tjenestemænd er søgt Hjemmel til at yde Tilskud til Anskaffelse og Fornyelse af Uniform for de Statstjenestemænd indenfor de højere Grader, der har Pligt til i Tjenesten at bære Uniform. Ligesom for Statens Tjenestemænd har Kommissionen ment, at et Tilskud paa $\frac{3}{4}$ af Udgiften til første Anskaffelse og $\frac{1}{2}$ af Udgiften ved Fornyelse maatte anses for passende.

§ 19

foreslaas ændret til § 21 og affattet saaledes:

»Stk. 1. Stiftskassereren i København og Roskilde Stifter lønnes med 6900 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar med 600 Kr. til 7500 Kr.